

Urania Bulletin

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18.april 1913
Utgave nr 5 – oktober 2008

Høst 2008

Høst er en av de fire årstidene i tempererte og arktiske soner på kloden og består i tradisjonell sammenheng av månedene september, oktober og november på den nordlige halvkule og mars, april og mai på den sørlige halvkule.

Leder

Overmester har ordet

Kjære søstre!

Så er høstsemesteret i gang. Dagene blir kortere og kortere. Naturen forbereder seg på å gå i dvale.

En ung søster spurte meg på sosialaften hvorfor vi har sosialaften, dette blir vel et svar på det.

Jeg vil starte med å sitere hva som står skrevet i Odd Fellow charterbrev

Det er en ubegrenset betingelse at den nevnte Storloge skal vise streng lydighet overfor Ordenes skikker og tradisjoner, hvilket betyr at den for alltid er forpliktet til nestekjærlighet og velgjørende arbeid som å besøke de syke, hjelpe de trengende, begrave de døde og oppdra de foreldreløse; og utførelsen av alle disse gjensidige plikter og velgjøringer har sitt utspring i vår anerkjennelse av Et Høyeste Vesen, menneskelig brorskap og innstillingen til og praktiseringen av Vennskap, kjærlighet og sannhet.

Dette er altså selve grunnlaget for Odd Fellow arbeid. Hvis vi går tilbake og leser årsberetninger fra eldre Loger vil vi finne, kanskje spesielt blant Rebekka Logene og da særlig i Loge Urania at det sosiale arbeid sto meget sterkt.

På 60 og 70 tallet endret samfunnet seg sterkt, vi fikk en økt levestandard og ble etter hvert et av verdens rikeste samfunn. Ut fra dette skulle vel alt være greit og behovet for vårt sosiale arbeid være borte.

Dessverre er det nok slik som vi alle vet at mange havner mellom to stoler eller faller utenfor vårt vel-regulerte samfunn, store grupper mennesker i andre land har langt fra de muligheter og den levestandard vi tar for gitt. Behovet for vårt sosiale arbeid er der fortsatt, men kanskje i andre former enn før.

Mens familien tidligere var det sosiale nettverk er dette i dag ikke like viktig, arbeidskollegaer og venner har overtatt mye av denne rollen.

Derfor er altså vårt utadvendte sosiale arbeid, en forutsetning for vårt Ordensvirke. Sosialaften, Sirius prosjektet og Ærefrykt for livet er alle eksempler på denne type arbeid.

Jeg er stolt over det resultat vi fikk på vår sosialaften, kr 25.469 er et resultat vi må være fornøyd over med tanke på at det var midt i høstferien og vi hadde en måned å forberede oss på, men vi er ikke ferdige ennå, maleriet som vår søster Janne Hauge har malt skal bidra til å samle inn mere penger frem til jule møte så resultatet vil bli bedre for alle som trenger vår hjelp.

Dessverre sliter vi med å skaffe folk til Sirius og oppmøtet på Ærefrykt for livet 10.10 kunne vært bedre, derfor oppfordrer jeg dere alle til å delta i alle logens prosjekter. Neste prosjekt er julekonserten med julemarked den 29. november, jeg forventer at alle søstrene i Loge Urania bidrar etter evne, det vi klarer å samle inn denne lørdagen går til mennesker som ikke har det så bra som oss og tenk på at vi kan være med på å gjøre en forskjell for noen. Det er viktig for Loge Urania å vise at vi er en aktiv loge som lever etter Ordenens formålparagraf.

For det å være medlem av vår Orden er noe større og mer omfattende enn å være medlem i en forening. Men kjære søstre vi er på rett vei og det skal vi glede oss over. Vår Loge får nye medlemmer og vårt fremmøte er meget godt, med andre ord ser det lyst ut selv om vi går mot kortere dager og naturen forbereder seg på dvale.

Søsterlig hilsen i V. K. og S.

Kirsti Uhlmann
OM Loge Urania

Sosialaften 29. september

Kjære søstre:

TAKK for gevinster du ga-
TAKK for gevinster du ba noen gi-
TAKK for at du kom-
TAKK for gjesten du hadde med-
TAKK for loddene du kjøpte
TAKK for at du gjorde det mulig å få inn
kr.25.469.00 som skal gis til de som trenger
det i vår by og som de garantert vil
TAKKE for!

TAKK for en flott og hyggelig SOSIALAFTEN.
Vi var 15 gjester og 51 søstre
og mange glade vinnere!

i V. K. og S. Mimmi K. sekretær i Sos.kom.

Klubbaften

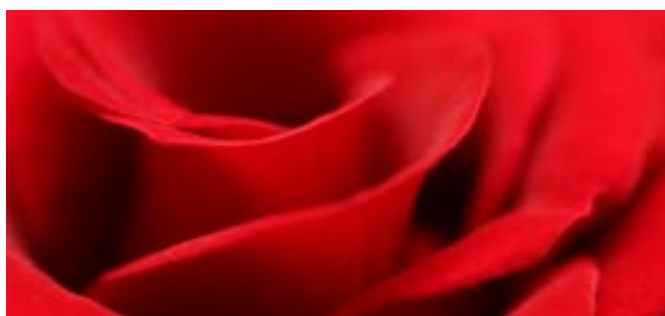
Mandag 22. september var det klubbaften på Odd Fellow hjemmet. Vi var mellom 25 og 30 flerfargede søstre. Vi ser liksom litt annerledes ut når vi er kledd i andre farger enn sort. Menyen for aftenen var reker med tilbehør og det smakte utrolig godt. Godt var det også med kaffe og eplekake som søster Randi Schönland hadde laget.

Etter maten fortalte tidligere banksjef i Kredittkassen, Øivind Stensland-Lie om: "Skjemt og alvor fra norsk kulturliv". Det er misunnelsesverdig at noen kan huske så godt. Han brukte ikke manus, og jeg tror mange med meg kunne hørt ham en god stund til.

Etter kaffen og den deilig eplekaken – var det utlodding. Hvor mye som kom inn er jeg ikke sikker på, men vi hadde alle tatt mange lodd. Det ble en veldig fin og hyggelig kveld.

Tori sin syttiårsdag ble feiret på terrassen hjemme i hagen. Urania-søstrene kom overraskende på besøk for å synge bursdagssang. Dette var en flott avslutning på vårt sommermøte.

Undermesters hjørne

Sommeren er faktisk over og høsten har gjort sitt inntog – dessverre sier nå jeg. Men – heldigvis kan jeg ennå gå i mine sandaler og helt uten sokker...! Trærne skifter farge og bladene faller ned... Brrrr sier nok mange – men ikke jeg – foreløpig.

Høstterminen er også godt i gang. Vi har i skrivende stund allerede hatt vår første Klubbaften og i vi har også hatt vår årlige sosiaften. I tillegg har vi jo også fått en ny søster blant oss. Jeg vil ønske henne hjertelig velkommen da jeg ikke var til stede på hennes innvielse.

Heldigvis vil det skje mer denne høstterminen. Gradspasseringer, veteranfordeling, veteranaften, julemøte osv. Her er det bare å møte opp mine kjære søstre. Møt så ofte dere kan, det styrker faktisk logens samhold. I tillegg har jeg faktisk også planer om å arrangere en båttur til København – en førjuls-tur kan vi vel kalle dette. Her er det faktisk opp til dere om det blir noe av – er interessen stor nok så skal jeg nok fikse og ordne (Marte Ordnerud heter jeg da!)

Nå er det bare å la denne årstiden synke inn over oss. Tenn stearinlysene, fyr på peisen, tull dere inn i ullpledd og finn frem en god bok. Men – ikke hopp over logemøtene våre selv om været ikke innbyr til å ikle seg det sorte og komme ned til Stortingsgaten 28. Det er faktisk det samme været og årstid for oss alle sammen.

Et aldri så lite Pauli ord til dere alle:
HUSK AT SOMMEREN ER TILBKE
FØR VI VET ORDET AV DET...

En stor og varmende oktoberklem fra Mona.

Urania Bulletin

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913

Ansvarlig redaktør OM Kirsti Uhlmann

Grafisk design Tommy Strøm

Annonser Speilet
Frogner Beauty Center
Mester Rammer

Trykk Mester Rammer

Forside foto Høst ved sjøen - Sandro Vanni

SPEILET

FRISØR - HUDPLEIE - SPA

Hel spapakke kr 750,-

**Vi ønsker alle våre kunder
en riktig god høst og vinter**

Hår Extension

ÅPNINGSTIDER:	MAN - FRE	9.30 til 19.00
	LØRDAG	9.30 til 15.00
	SØNDAG	etter avtale

Maridalsveien 46 - Tlf.: 22 71 93 41

Kjære mine søstre, her et lite dikt jeg gjerne vil dele med dere.

Det er et enkelt lite dikt, men jeg syntes det sier mye i sin enkelhet.

Med søsterlig hilsen Nina Iljena Karlsen

Katry Skårdalen

Nå er dagen over,
jeg ligger her og tenker
på hva jeg har gjort
for min neste.

Kanskje har jeg ikke gjort noe,
bare tenkt på meg selv.
I morgen vil jeg gi bort
et smil, et Hei ;-)

Har du gjort noe
for din neste,
eller tenker du,
jeg skal gjøre det i morgen.
Det er så lett å tenke:
i morgen.

Sekretærs spalte

Rettelser til adresselister:

Jorunn Hammerø

Styregt.3, 3080 Holmestrand

Anne Maij Rosenlund

Lysaker Brygge 8, 1366 Lysaker

Sissel Holmsen

Silurveien Sykehjem, Silurveien 4, 0380 Oslo

Nina Iljena Karlsen

Jens Bjelkes gt.71, 0652 Oslo

Erna Rødsrud

Riktig tlf.nr. 22 23 01 42

Jeg vil gjerne få benytte anledningen til å ønske våre 2 nye søstre hjertelig velkommen til Loge nr. 2 Urania.

Kristina Dolven

Bygdøy Allé 51, 0257 Oslo

Tlf. 22 55 53 00 Mob. 41 57 73 71

E-post: kristina@dolven.com

Innviet i vår Loge 15.09.2008

Fadder : Inger-Lill Bjerke

Kari Ulrichsen

Mellombølgen 147, 1157 Oslo

Tlf. 67 12 37 07 Mob. 92 80 56 21

E-post: kari.ulrichsen@bfo.no

Overflyttet fra Loge nr. 85 Regnbuen

Opptatt i vår Loge 15.09.2008

Samtidig vil jeg få ønske våre søstre hjertelig til lykke med fødselsdager som har vært og de som skal komme.

4.10	Ingrid Stillesby	89 år
9.10	Monica Mæhlum	70 år
25.11	Marit Sjømann	82 år
27.11	Hilde Kiel Paulsen	52 år
2.12	Margrete Lie	47 år
2.12	Elna Kjær Meyer	59 år
4.12	Inger Jarodd	72 år
6.12	Laila Halseth	69 år

Til sist vil jeg minne søstre om vårt julebord på Restaurant Da Capo som i år vil bli avholdt

Torsdag 27.november kl. 19.00.

Velkommen alle sammen.

Da gjenstår det bare for meg å ønske samtlige søstre en positiv og lærerik høsttermin.

Wenche Ødegaard

Sekretær

Gerd og Åse har “dagen”.

Vårt første Sommermøte med loge Urania.

8. juni ble en ny og to ”ikke medlemmer” med på Loge Uranias sommermøte.

Vi var veldig spente. Været kunne ikke ha vært bedre da 35 søstre møttes utenfor Stortingsgaten kl 1030 for å reise med buss til Fossesholm herregård ved Vestfossen.

En bussjåfør er alltid en mann med godt humør – så også vår sjåfør. I tillegg til morsomme historier/vitser opplyste han oss om det meste angående geografi og historie på veien fra Oslo via Drammen til Vestfossen.

Fossesholm har vært en storgård siden middelalderen. Gården het den gang ”Foss” og var eid av mektige bønder. All jord mellom Vestfossen og Eikeren tilhørte Fossesholm herregård for vel 200 år siden. Hovedbygningen som er tretti meter lang er godt bevart. Den er blitt restaurert i nyere tid.

Et gammelt sagn forteller at svenske soldater kom hit under en krig på 1500-tallet. De lå ved smelhaugen like ved og skjøt mot Fossesholm, Videre fortelles det at tre unge jenter ble drept av svenskene på et jorde like ved. Dette jordet ble siden kalt Jomfrujordet.

I 1540 årene ble det grunnlagt en omfattende godssamling i hele nedre del av Drammensvassdraget. Bak denne sto Peer Hanssøn Litle, kongens høvedsmann på Akershus. Skoggårder og fossefall ble kjøpt opp med sikte på sagbruksdrift og trelasthandel i stor stil. Litle anla ”kongesager” både i Drammensvassdraget, i Akerselva og ved Moss. Foss var med dette Norges første storsatsning på sagbruksdrift, og i 1541 gjorde kong Christian III gården til adelig setegård og makeskiftet den med gården Sem, som tilhørte Litles slekt.

Det var Gunde Lange som byttet navn på gården til Fossesholm. Han kjøpte gården i 1630. Gården ble eiet av forskjellige kjøpmenn fra Drammensområdet. Men etter hvert kom den i Jørgen von Cappelens eie. Han kjøpte og flyttet til Fossesholm i 1763. Jørgen hadde giftet seg rikt med en leverandørenke på Kongsberg. Hennes navn var Magdalena Larsdatter Darjes (1718-1769) Hun hadde både etternavn og våpenskjold fra sin stefar. Straks etter innflytting ble utbyggingen av gården igangsatt, og få år etter fremstod Fossesholm som et praktanlegg i rokokkostil. Hovedbygningen ble gitt en utforming som skulle gjenspeile de store slotts- og herregårdsanleggene ute i Europa.

De klassisistiske detaljene utvendig ble hentet fra steinarkitekturens dekor, men ”oversatt” til det norske materialet, tre. Fest- og representasjonrommene ble lagt på rekke langsetter fasaden, som en paradesuite mellom storstuen i nord og havestuen i syd. Noen av rommene fikk tapeter malt av den svenske dekorasjonsmaleren Eric Gustav Tunmarck. De andre rommene fikk håndmalte og håndtrykte tapeter innført fra Frankrike, Tyskland og England. Gården er rikt utsmykket med marmoreringer.

Gårdstunet fikk i 1773 et lite hus med et klokketårn, kalt Posthuset fordi det var plassert over gårdens vannpost.

Jørgen og ektefellen Magdalena Darjes ga messehagel og antependium med sitt alliansevåpen brodert på, til Kongsberg kirke. Jørgen fikk bygd et eget, privat gravkammer for sin nærmeste familie og seg selv, inntil tårnet på Haug kirke (Eiker). Jørgen og Magdalena fikk ikke egne barn.

De gode tidene for trelasthandelen under revolusjons- og Napoleonskrigene ute i Europa, fikk en brå slutt i 1807 da Norge kom i krig med trelastmarkedet England.

Konkursene ventet for de fleste store handelshus og virksomheter. Fossesholms eier, Jørgen von Cappelen Omsted ga opp i 1822, og godset gikk på auksjon. De enkelte deler ble solgt hver for seg. Tre storbønder på Eiker – Hans Jørgen Elster Amund Larsen Besseberg og Christopher Borgersen Hoen kjøpte selve hovdegården, I 1840-årene delte Bessebergs sønner, Lars og Peder, gården mellom seg. Fossesholm ble drevet som to bondegårder frem til 1973 da Eiker historielag ved hjelp av Eiker Sparebank og Øvre Eiker kommune kjøpte bygningene med 22 mål tomt.

Halte-Birthe

Halte-Birthe (Hønse-Birthe) eller Birthe Svendsdatter, var en tjenestejente på Fossesholm på 1700-tallet. Det blir sagt at hun ble behandlet med stor respekt av herskapet på gården, men hun var upopulær blant de andre tjenestefolkene fordi hun var blitt bedt om å sladre hvis noen ikke gjorde jobben sin.

En novelle om henne, Fru Birthe eller ”Tapetfiguren paa Fossesholm”, ble skrevet av forfatteren Maurits Hansen i 1834. Den gamle fortellingen vil ha det til at Birthe forelsket seg i en tysk offiser. Offiseren var ikke bra nok for Birthes foreldre, men Birthe trosset foreldrene. Det ble stelt i stand til bryllup i skogen i nærheten av der hun bodde., Det sies at det var et sted mellom Lier og Røyken. I novellen heter det at familien hennes ikke godtok at hun giftet seg med offiseren. I et mislykket forsøk på å ta sitt eget liv, pådro hun seg en hjerneskade og ble halt resten av livet. Hun mister også barnet som hun venter. Ekte mannen forlater Birthe og reiser tilbake til Tyskland. Birthe er tegnet inn på tapetet i Storstuen på gården. Der er det malt inn et motiv av henne hvor hun står med krocket rygg og teller gårdens høner. Sagnet sier at hun etter hjerneskaden ikke kunne telle lenger enn til tre. Folk skal ha ertet henne ved å spørre hvor mange høner som fantes på gården. Til dette skal Birthe ha svart ”en, to, tre i hauetall”. Hun ble boende på godset til hun døde – 64 år gammel. Presten noterer henne i kirkeboken som:

Fattiglem Birthe Svendsdatter til Foss.

Historien om Birthe er et godt eksempel på at unge jenter i Norge, til langt ut på 1800-tallet, ikke fikk lov til å gifte seg med den de ønsket. Det var vanlig med tvangsekteskap i det gamle Norge. Birthe ble trukket fram som skrekk og advarsel for unge jenter som ikke gjorde som det ble forventet av dem.

Det hører med til sagnet at Halte-Birthe går igjen som spøkelse på gården.

Etter først å ha spist og drukket fikk vi være med på omvisning i den praktfulle bygningen. Guiden kunne sine saker og det var mange ”små” detaljer som var morsomme å få med seg. Etterpå kunne vi kjøpe brukskunst – gå på hjemmefrontmuseet eller nyte de flotte draktene til Lise Sjøk Bræk som for tiden har utstilling på Fossesholm sammen med maleren Kjell Stig Amdam – ”Danse mi vise, gråte min sang!” I annen etasje i hovedhuset er det et dukkemuseum, med mange flotte gamle porselendukker. Det var også andre kunstnere som hadde salgsutstillinger i de forskjellige bygningene.

Klokken 1500 satt vi igjen på bussen for å ta en rask tur til Fredfoss kulturpark. Her tror jeg det kanskje var noen flere enn meg som fikk med seg noe i glass??

Det var en flott tur det var vi ”alle” enige om – og for noen av oss endte det med en liten middag på Rådhusplassen. Tusen takk for en fantastisk tur sammen med 35 flotte søstre fra Urania.

Hilsen Kari, Inger og Kari

Teateraften i Loge nr. 2 Urania

Teateraften i Loge nr. 2 Urania

Onsdag 1 oktober hadde vi avsatt til teateraften. Dessverre var det bare 10 søstre som meldte seg på denne gang.

Vi møttes i bibliotekbaren på Bristol til en liten forfriskning før teatertid.

I en glitrende tekst preget av besk humor, skildrer O'Neill mennesker som alle er fortappt i den amerikanske drømmen. Vi møter Josie (Marika Enstad) og faren (Toralv Maurstad) på et lite fattigslig gårdsbruk i Connecticut som de bygsler av en middelmådig skuespiller Tyrone (Svein Tindberg). Kampene de kjemper med seg selv og med tidens utviklingen foregår i løpet av en vakker måneskinnsnatt, hvor drømmer og lengsler får nytt liv for så å få en tung død.

Det var et utrolig sterkt psykologisk drama vi fikk se med 3 stjerneskuspillere som gjør en fantastisk prestasjon.

Vi var så heldig å få sitte i orkester så vi fikk også med all mimikk og følelsesmessige endringer på nært hold. Til tider helt utrolig !

Etter denne uforglemmelige teateropplevelsen vandret damene ut av teateret og tok en matbit og gjenopplevde stykket og våre tolkninger.

For de som ikke hadde anledning til å være med denne kvelden, vil jeg på det varmeste anbefale at dere får med dere dette fantastiske stykket før det er for sent.

Wenche Ødegaard

Julemarked/Julekonsert

Lørdag 29. November skal vi sammen med Loge Albert Scheiweitzer arrangere åpent hus i Stortingsgt. 28 med julemarked på dagen og en julekonsert på ettermiddagen, vi avslutter med litt god mat og dans på kvelden.

Alle dame logene har sagt seg villig til å delta i dette prosjektet som skal gå til en god sak før jul.

Jeg håper og tror at alle søstrene i Loge Urania vil delta med stor iver.

Så nå er det bare å begynne å tigge ting til loddsalget og sy, strikke, hekle, male eller lage noe godt som for eksempel hjemmekakst, syltetøy, legge ned sild osv. Det er bare fantasien som begrenser.

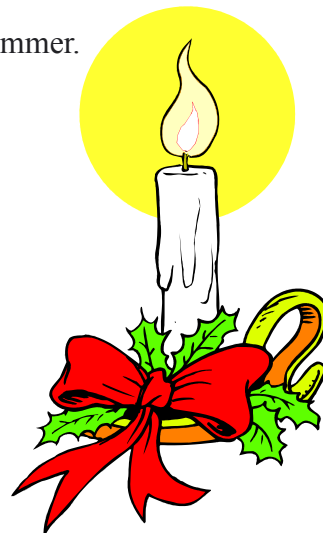
Men viktigst av alt er at dere setter av dagen og tar med familie og venner og kommer.

Vi kommer til å nedsette en komité som skal jobbe med dette fremover.

Har noen noe forslag til hva pengene skal gå til, tas det i mot med takk.

Tenk på de menneskene som trenger litt hjelp og støtte til jul og still opp for en god sak.

Søsterlig hilsen og en varm klem
fra Kirsti

Hvor ofte skal Gud takkes ? av Henrik Wergeland

Kjære alle mine søstre.
Idet 200-års jubileet for Henrik
Wergeland's fødsel ebber ut
finner jeg det naturlig å minnes
vår nasjonalhelt med følgende
vakre ord, som står i diktsamlingen
Som der er blomster på eng 1833.

Hvor ofte skal Gud takkes ?
Så mange ganger som der er sand
På havsens-bunnen, på flodens strand,
Som der er blomster på eng om våren,
Som der er dråper av blod i åren.

Som der er stjerner på nattens hvelv,
Som jeg har syndet mot Gud, jeg selv,
Som der i skogen er bar og blader

Som der er torner i nypehekk,
Som der er småfisk og stein i bekk,
Som treet kløves kan ut i splinter,
Som sneens flokker i barsken vinter.
Så mange ganger som der er mygg
Om sommerkvelden på flodens rygg.
Som der om høsten er sorte kråker,
Som der er aks på en vakker åker.
Som der er penger i Engeland,
Som der er gnister i ildebrann,
Som der i kummerens barm er tårer,
Som der er spørsmål og råd som dårer.
Som der er taksten på kongens slott,
Som man har venner, når det går godt,
som der er bølgende gress på marken.

Som der var levende dyr i arken,
Så mange ganger, og flere med,
Skal der Gud lovprises i evighet.
Amen

Med hilsen i V.K.og S.
Kari Andersen

Lysvandring langs Alnaelva

Jeg har hatt flere fine opplevelser i det siste som jeg gjerne vil dele med dere! Dessverre er mulighetene ute for å bli med på dette nå, men det kommer en ny høst 09.

Alnaelvas Venner inviterte 11.september til lysvandring langs Alnaelva. Dette var en tur jeg aldri hadde gått før, men nå fristet det å bli med. Man kunne starte vandringen helt oppe i Groruddalen, men vårt utgangspunkt ble Brynseng via Svartdalsparken og ned til Kværnerbyen. Så vakkert og stemningsfullt; fint opparbeidet gangvei, en mengde fakler langs veien og ute i elven, en blanding av åpen og tett lende.

Underveis var det mye som skjedde; spåkone som ga deg gode råd helt gratis!, Alnaheksen dukket opp, og huldra som sang så trolsk sto gjemt bak trærne. Oslo Kro - og kirkekor bidro med vakker sang under naturens trekoner. Ved endepunktet var det fengslende jazzrytmer og en ”lysende” flammesluker. Vi gledet oss over lyssatt vannspeil i en av Oslos nyeste bydeler, og ”var enige om at det hadde vært en flott tur”.

Noe helt annet men like vakkert, var besøket på Frogner

Hovedgård som åpnet sine dører for Vakre bord design i tiden 2008. Det var barnehjelpen i Oslo Røde kors som arrangerte, og inntektene gikk uavkortet til barn og unge i hovedstaden.

Morsom og inspirerende utstilling, med bord dekket av kjente og mindre kjente (for meg) kunstnere. Kreativitet, fargeglede, utradisjonelle blanding av tekstiler, dekketøy m.m. ga flott inspirasjon til å prøve ny vri på borddekning ” i heimen.”. Ved enkelte bord kunne man innta tradisjonsmiddag, ved andre var det nok å få ett glass vann eller champagne!. Ett annet

bord var dekket til kaffe – her med mulighet til bare en tørr kake til! Andre bord var bare ” blott til øyets lyst”. Inspirasjon ga utstillingen i alle fall.

Tur langs Akerselva har jeg antagelig også vært med på når dette leses. Turen går 25. september, og også her blir det lyssetting og opplevelser langs elvebredden.

Kjære Søstre, om dere ikke har fått med dere noe av dette i år, er det i alle fall mulig med ellevandring neste år. Frogner Hovedgård kan også besøkes, og Bymuseet har mye å by på samt en koselig kafé!

Så en liten episode med utgangspunkt i ordet:

”Du skal være mot andre som du vil andre skal være mot deg:

Som dere vet dekkes det ett bord for utlodding på vår sosiaften hvert år. Vi har valgt å dekke ett suppebord i år, og jeg hadde ønske om å legge ved Frelsesarmeens suppebok ”Kraft” fra 2001.”Ringte flere antikvariat uten å få napp. Men jeg hadde sett av Frelsesarmeen solgt flere av sine tidligere bøker hos Sally Ann på Majorstua, men der hadde de heller ikke denne. Ringte Frelsesarmeens handelsavdeling og vedkommende der sjekket lageret, men uten resultat. Da jeg fortalte i hvilken anledning jeg skulle bruke den, sier hun ”Jeg har en selv og den kan dere få!”

Få dager senere lå den i min postkasse, og nå har den gått videre til en forhåpentligvis glad vinner.

Underskriver med det velkjente ord:

”Den som gir, den skal få!”

”Logen gir og Logen får!”

”Frelsesarmeen gir og får!”

Søster
Mimmi Knudsen.

Ang. elvevandring så kom jeg på
denne lille sangen om bekken.
De ”eldre” av oss søstre husker
den kanskje fra vår skoletid ?

93. Den flittige bekken. Joh. Schaublin.

Andantino.

1. Du lil - le bekk som ris - ler kjekk i -
gjen - nom grøn - ne lund, du flyr så fort, å
stans dog litt og lek med meg en stund, stund!

2. Det kan jeg ei, sa bekken, nei jeg har ei tid, min venn,
så mangt må gjøres, og en vel så lang jeg har igjen.

3. I dalen der bak grønne trær skal kvernens hjul ha fart,
og blomster små snart visne må, får de ei drikke snart.

4. Og hvite lam, de springer fram, de lengter etter meg,
fra kilden klar jeg kommer snar, så får de leske seg.

5. Far vel, min venn, nå raskt igjen jeg går til arbeid glad.
Min vei er lang, med muntre sprang jeg skynder meg avsted.
Ved Josephine Janson.

Beauty-hjørnet

1. Hold neglene rene og tørre.
2. Unngå å bite eller pille negler.
3. Smør neglebåndene hver dag. Kremer med urea, fosfat og melkesyre motvirker at neglene knekker.
4. Bruk negleolje slik at ikke neglen tørker ut.
5. Fil neglene dine en vei og forsiktig rundt tuppen.
6. Ikke rens dem for kraftig, da kan infeksjoner oppstå.
7. Unngå neglelakkfjerner som inneholder aceton eller negleforsterker med formaldehyd.
8. Sørg for et balansert kosthold og ta vitaminer som inneholder biotin.
9. Bruk god håndkrem!

Noen gode råd.

Med søsterlig hilsen i V. K. og S.

Brit Iser

Logetur til Loge nr 33 Corona i Kirkenes

Det er september og jeg har kjøpt flybillett til Kirkenes – primært for å besøke Loge 33 Corona, men jeg har også familie i byen. Kusine Eva er kapellan i logen. En aktiv trygg og sikker dame.

Sist jeg var i Finnmark var i juli. Det var kaldt, blåste kuling (føltes som storm) og ca 7 grader, og det føltes som kuldegrader.

Denne gangen var det helt motsatt. Jeg landet på Høybuktnoen i strålende sol.

Høybuktnoen er en militærleir som huser Garnisonen i Sør-Varanger (GSV), men også Kirkenes lufthavn ligger her.

Eva ventet – klem og smil – rett inn til Kirkenes med bagasjen - og vi var klare for å se en flik av Sør-Varangers ville og vakere natur. Medbrakt kaffe og mat var vi klare for å dra inn i Pasvikdalen.

DAG 1

Neset mellom Pasvikelven og Langfjorden het tidligere Piselvnes. Da det i 1862 ble bygget en kirke på neset ble stedsnavnet endret til Kirkenes. Byen fikk bystatus i 1998.

Akkalagnjarga var sjøsamenes navn på Kirkenes - Håkjerringneset.

I Kirkenes er sentrumsgatene skiltet både med det latinske og det kyrilliske alfabetet. Ca ti prosent av befolkningen i selve Kirkenes er russere.

”Kirken på neset” brant ned under krigen, men den ”nye” kirken er bygget på det samme stedet.

Kirkenes ble kraftig bombet under krigen. Etter sigende skal byen være den nest mest bombede plass i verden under andre verdenskrig – etter Malta. Et tilfluktsrom - Andersgrotta – ligger midt i Kirkenes. Grotten var det største bomberommet for sivilbefolkningen.

Enorme forsyninger gikk fra Amerika og England over Ishavet til Murmansk, dette for å sikre at Moskva kunne holdes. Hadde Moskva gått tapt ville kanskje noen andre vunnet krigen. Derfor var altså Kirkenes så strategisk viktig for tyskerne. Nazistene stasjonerte over 30 000 mann her, og over 100 000 soldater fikk sine forsyninger fra ”Festung Kirkenes”. Enorme forsyningslagere ble bygget opp, og Kirkenes ble oppmarsjområde for kampene ved Litzafronten. Dette førte igjen til at sovjetiske fly bombet Kirkenes dag og natt. I alt opplevde Kirkenes over 1000 flyalarmer og mer enn 320 bombeangrep

Kirkenes ble frigjort av Den røde armé (Sovjetunionen) 25. oktober 1944, som den første by i Norge.

Hver siste torsdag i måneden kan man dra på ”russetorget” i sentrum. Her kan det være ”mye spennende” å få kjøpt.

(Logedagen til Corona er onsdag)

Det er en vakker og storslagen natur i Sør-Varanger – flere bra lakseelver og Pasvikdalen huser Norges største bjørne-stamme – ca 30 dyr. Så hvis du kommer over noe som høres ut som et trommekorps i ”ødemarken” så er det ganske sikkert noen som er på bærtur og vil holde bamsefar på god avstand. Dalen strekker seg om lag 100 km sørover og ligger som en kile mellom Russland i øst og Finland i vest.

Pasvikelven danner mesteparten av den 196 km lange grensa

mot Russland. Pasvik nasjonalparksenter ligger på Svanvik. Vi tok en tur innom Svanhovd forsøksgård og miljøsender, der vi så en film fra Pasvik. På veien til ”Høyde 96” var vi også innom Norges største gamle. Her fikk vi en omvisning av en serviceminded soldat fra Bergen.

Dagen avsluttet vi med en tur innom ”Høyde 96” Et utsiktstårn som ligger 96 meter over havet - med utsikt mot den russiske gruvebyen Nikkel og over Pasvikdalen. Tårnet ble åpnet spesielt for oss.

Eva påpekte hele tiden at vi måtte se mulighetene – og slik var det – alt på denne turen ordnet seg. Været var klart så vi så pipene i Nikkel som fremdels spyr ut røyk. Det er forbudt å besøke byen, selv med visum til Russland. Det ble noen mil dette.

Om kvelden gikk vi på Rica hotell – det gamle – det er to i byen. Her skulle vi kose oss med en bedre middag, men maten var ikke av den beste. De hadde fått ny kokk???, men vinen var veldig god for den hadde vi valgt med omhu. Det ble en tidlig kveld for dagen etter skulle vi mot grensen til Murmansk og videre til Grense Jacobselv.

DAG 2

Vi startet tidlig – skulle jo i logen om kvelden og kusine Eva skulle på øvelse først. Vi skulle overvære en førstegrad.

Vi kjørte mot Murmansk – var innom grensestasjonen – handlet noen russiske suvernier - og satte ”snuten” mot Grense Jakobselv. Vi kjørte i en flott og annerledes natur enn i Pasvik. Her er det mye goldere og villere. Vi var på tur til ”veis ende” ved Barentshavet.. Vi kjørte innom Jarfjorden, som lå speilblank og vakker. Jarfjordfjellet byr på opplevelser med sin særegne høyfjellsnatur, før vi kommer ned i den frodige Grense Jakobsdalen. Det var så vakkert – alle fargene, fra lys rosa til nesten sort - og lyset er helt spesielt – vi kommenterte det flere ganger underveis. Stoppet ofte for bare å nyte.

Vi følte nok alle at dette var dager vi skulle hatt flere av.

Veien følger elven nesten helt til den renner ut i Ishavet (Barentshavet.) Den siste delene av veien var ganske så hullete – det ble mye slalomkjøring. Men bilen holdt den! Elven er en lakseelv hvor det kun selges 30 fiskekort per døgn, og du må være bosatt i Norge for å få lov til å fiske her.

Vi humret litt når vi kjørte innover – tenkte på Heide Steen og hans russiske ubåtkaptein. Her går virkelig ”den grense under vann.” Det sies at hvis du kastet kroken for langt så kom det en russisk vakt og klippet den av.

Det er frodig vegetasjon på begge sider og noen steder så smalt at du kan hoppe over. Bygden ligger ytterst ute ved Ishavet. Kun en smal elv skiller den frodige bygda fra Russland. Langs grensa kan man se både norske og russiske vaktposter. Kusine Eva sa vi nok var registrert på begge sider. Her ute ligger Oscar den IIs kapell. Kirke ble vigslet i september 1869 Etter grenseoppgangen i 1826 var det stadig stridigheter mellom norske og russiske fiskere. Amtmannen i Finnmark ba gjentatte ganger om å få en kanonbåt plassert utenfor elevmunningen i fiskesesongen.

For å vurdere dette ble kapteinløytnant Heyerdahl sendt nordover i 1861. Han foreslo at det i stedet for en sjømilitær markering skulle bygges en kirke, godt synlig fra sjøen, som et kulturelt grensevern mot øst. Kirken ble dermed en grensemarkering, slik det russiskortodokse kapellet i Boris Gleb

hadde vært det ved grenseoppgangen i 1826. Kapellet ble opprinnelig bygget i 1565 til minne om Prins Boris av Rostov og Prins Gleb av Moroma, som ble torturert til døde av sin hedenske bror Svataapaak for sin tros skyld (1075).

Kong Oscar IIs kapell (1869) fikk ikke sitt navn før etter at kongen hadde vært på besøk i 1873. Til minne om besøket skjenket han en marmorplate med innskriften: ”Kong Oscar II hørte Guds ord her den 4de juli 1873. Samtidig ytret han ønske om å få kirken oppkalt etter seg.

Kirken var låst – og det ble sagt at nøkkel – det kunne vi ikke få – kommunen hadde ikke råd til vask. Men da ringte Eva Menighetskontoret og vips så kom det en nøkkel fra en av militærpostene i nærheten.

Det er en vakker liten kirke, og vi fikk god tid da det jo ikke var andre der.

Vi hadde også en stille vandring på Kirkegården. Den forteller at her har mennesker fra flere kulturer

møttes. Russisk- ortodokse gravkors vitner om at det her har bodd mennesker med tilhørighet østover, russiske, samiske, finske og norske navn på gravminnene forteller om ”flere stammers møte.”

Så kjørte vi ut til det ytterste punktet – mot det åpne hav – Der vi kunne se konturer av Kibergodden. Det var spesielt å sitte der ved vannkanten å se utover Barentshavet. Det er massevis av kongekrabber” der, men vi hadde jo verken båt eller dykker-drakter, så vi dekket et bord, som sto der, og spiste våre medbrakte baguetter i stedet. Og med en god rødvin var det ”nesten” like godt som kongekrabber. Livet var så absolutt godt å leve. Det er målt en februartemperatur på -52 C i Pasvikdalen, og +32 C om sommeren. Begge målinger er gjort ved samme målestasjon.

BESØK I LOGE NR. 33 CORONA

Loge nr. 33 Corona ble startet 22. august 1964 og har pr i dag 76 medlemmer. Det var veldig mange av disse som var til stede da vi var der. De har et nydelig oppusset logehus i Presteveien 20. Vi koste oss med ost og kjeks og rødvin.

Her lager de maten selv, og alt blir derfor rimeligere enn hos oss, men vi slipper jo jobben, for jobb, det er det. Middnattsolen er over for i år, så det var ikke sol da vi vandret hjem. Nordlyset kan noen ganger ses i september, men heller ikke det så vi på vår vandring tilbake til hotell Wessel – ganske sent.

Dagen etter reiste vi hjem med fly.

Dette er en tur vi alle vil huske – det har vært noen fantastiske dager.

Og - søstre - kanskje noen, til neste år, ønsker å ta en tur til Varanger-halvøya og middelalderbyen Vadsø og besøke loge nr. 80 Vela? Vi kan jo kjøre en tur til Vardø som er den østligste byen i Norge. Byen ligger

like lagt øst som Istanbul. På fastlandet ligger fjellet Domen. Man mente at nedgangen til Helvete fantes der. Og ikke minst til The end of Europe – Hamningberg – der væreier Hanssen bodde. Han fikk sydd sine skjorter i England. Og begge hans døtre – døpt Darling og Lilly ligger begravet der. Der er spor av bosetting fra 4500 til 1800 før Kristus. Norge er et spennende land

Søster Kari Ulrichsen

Hei igjen mine søstere!

Tenkte jeg måtte ta opp tråden fra siste Bulletin. Håper dere har hatt en frisk ”debatt”-sommer. Har tenkt til å avslutte denne forferdelige sak, bok, for liksom å riste tenkene tilbake til 2008 (vår verden). Men vi starter i 1904.

Hulda Garborg var veldig tenkende og litt fortvilet over Dr. Weininger’s bok og hun siterer videre: ”Kvinden er intet andet end sexualitet”, sier Dr. Weininger. Manden er sexuel, Manden kun periodevis; derav forklares den mandlige kjærlighets eruptive karakter.

##

”(Ai ai, jeg må jo ha tatt fullstendig feil jeg da! Trodde det var motsatt!!)”

##

Hulda skriver videre: ”Alt hva vi kaller kjærlighet, er altså kun drift! Alt er kun et løgnaktig slør som vår alltid slumrende sexualitet. Kanskje!! Hva vet jeg om ”kvindens sanne natur”. Men jeg vet at, at er det løgn, så er det en skjønn løgn, uten hvilken kvinderne ikke kan leve; den er deres livs poesi. Og vi beklager av mendene, som ikke behøver den! Åh, den forferdelige Weininger! Men dette er sykdom, ikke sandhet! Jeg må være vis på det, ellers er det sandt, at ”den laveststående Mand står enda uendelig høit over den høyeststående Kvinde”. Thi, vi begjærer jo alltid, og elsker altså ikke!!”

##

”(Auda, dette var i 1904 – Jeg ser en verden snudd FULLSTENDIG på hode!! Stakkars Hulda!)”
Men det kommer mer!

##

Sitat Hulda:

”Jeg begynte så smått på min omforming,. Jeg følte, at jeg hadde stoff i meg til et selvstendig tenkende menneske. Nu vil vel de grusomme kvindepyskologer smile og spørge: ”Høytærede frue, hvor har De fått det fra?”

Dr. Weininger sier: ” Den gjengse oppfatning av Mendene som polygame, er falsk. Det er tvert imot Kvinderne som er det”.

Hulda sier: ”Men at Menderne elsker flere på en gang, er selvfølgelig sludder. Det er de nok undskyldt for, de som vi. Jeg lo, ja, men vi Kvinder er da ikke mennesker”.

Hva sier ikke Salomo: ”Iblandt tusende fandt jeg ét menneske, men fandt ikke én Kvinde blant dem alle”. Så er det altså fastslått at vi ikke er mennesker!

Hulda Garborg

##

OK, mine søstre, nå er det år 2008 og jeg skal forsøke å sette meg inn i Dr. Weininger’s hode! Siden vi kvinner er alt det fordærlige, uten sjel og bruker mannen som en ”ting” i vår alltid seksuelle drift, må jeg stille noen spørsmål!:

- Er det kvinnene som fyller våre fengsler?
- Er det pga andre kvinner vi ikke tør gå ut alene i mørke gater?
- Er det vi som i sexual forskrudd forvirring blir pyromaner?
- Er det vi som voldtar?

- Er det vi som er mest og flest pedofile?
- Er det vi som driver menneskehandel for å selge sex?
- Er det vi som overøser pornoverden med våre pikebarn?
- Er det vi som står som blåttene eller kikkere?
- Er det pga oss barn blir omskåret?
- Er det pga oss vi må ha krisesentra?
- Er det..... osv. osv. osv. Listen er LANG!!

Tror det sitter mange, mange Weiningere rundt i vår verden fremdeles! Dessverre!

Jeg vil til sist sitere noen passende ord fra Dr. Weininger. Til ettertanke da!!!

Sitat:

”En Kvinde konverserer (koketterer) eller snadrer, men hun taler ikke”. ”Men aller farligst er hun, når hun tier, thi Manden er kun altfor tilbøielig til at tage stumhed for Taushed”.

(Så det så)

Uttdrag fra boken ”Kvinden skabt av Manden” av Dr. Weininger

Betraktninger av boken av Hulda Garborg 1904

Og

Unni Hildebrand 2008

Bjørnstjerne Bjørnson:

Vær glad, når faren veier
hver evne, som du eier:

Jo større sak,
des tyngre tak,
men desto større seier!

Går støtterne i stykker,
og vennene får nykker,
så sker det blot,

forde du godt
kan gå for uten krykker.

- Enhver

Gud setter ene,
han selv er mer nær.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Unni H.

Kjære søstre

Sommeren er over for denne gang, og høsten er i full anmarsj. Vårt høstsemester har begynt, og vi har en travel tid med masse program foran oss før førjulstiden setter inn.

Men vi må ta høsten først, om med høstmørket og lengre kvelder er det også viktig med god mat. Høsten kan by på mangt fra egen produksjon, og med litt hjelp fra dyrene kan vi lage et fortreffelig måltid. Ja, kjære søstre, vi tenker naturligvis på Får-i-kål.

Fårikålens festdag er den 25. september, og feires siste torsdag i september hvert år. Det snakkes om både lutefisklag, torskelag og rakfisklag, men også Får-i-kålen har sitt Får-i-kålens venner.

Her får dere en god oppskrift på denne enkle retten som sikkert alle klarer å lage:

FÅR - I - KÅL

1 ½ kg. Kjøtt av sau eller lam
1 ½ kg. Hodekål
2 ts. Salt
4 ts. Hel pepper
Kokende vann

Del hodekålen i båter. Legg kjøtt og kål lagvis i en kjele. Strø salt og pepper mellom lagene.

Pepperkornene kan også legges i en spesiell pepperkornholder. Hell på vann.

Kok opp og la fårikålen trekke over svak varme til kjøttet er mørt, ca. 1-2 timer.

Fårikålen serveres rykende varm på varme tallerkener. Noen liker å jevne fårikålen. Strø da litt hvetemel mellom lagene.

Drikke? Tja, det er jo litt smak og behag. En fyldig rødvin smaker jo godt, men noen foretrekker også øl og akevitt.

Ha et smakelig måltid.

Det som også hører høsten til er høsttakkefest. Høsttakkefesten er en kirkelig fest der innhøstede jordbruksprodukter som kornnek, grønnsaker, frukt og blomster blir tatt med inn i kirkene, enkelte steder sammen med lokale industriprodukter. Denne dagen feires for at innhøstingen er over og dagen er selvsagt viktigere i et jordbrukssamfunn hvor innhøstingen er hardt arbeid, og svært viktig. Høsttakkefesten er blitt feiret siden 1899.

I gamle dager feiret vi høsttakkefest på Mikkelsmesse som var den 29. september. Mikkelsmesse er den dagen erkeengelen Mikael ble feiret. Mikael er den som veier menneskers sjeler på dommedag og fører sjelene til paradiset, og han er dermed viktig å holde seg godt inne med.

På gamle primstaver er Mikkelsmesse merket med en vekt, trompet eller basun.

Mikkelsmesse var en viktig høytidsdag i Norge, og frem til 1771 var dagen en helligdag.

Mikael er en av de tre erkeenglene. De to andre er Gabriel og Rafael. Mikael var lederengelen blant de av englene som var trofaste mot Gud. Han ledet engelen i den seierrike kampen mot Satan og de falne englene hans. Johannes åpenbaring (12, 7-9) forteller hvordan Mikael og hans engler kastet djevelen i form av en ildrød drage med syv hoder og ti horn ut av himmelen.

Vel, litt historikk må man også ha.

Hilsen i V. K. og S. fra
Søster Ann Helen og Wenche H.

GALSKAP, ELLER??

Noen mener det er farlig å fly, akkurat nå ville jeg mye heller være inne i et trygt fly, for i dette øyeblikk er bena mine under flykroppen og kroppen min befinner seg på utsiden av et fly. Bare reimer og kroker som lenker meg fast til han jeg hopper med gjør at jeg blir hengende der jeg er og så bærer det ut av flyet med oss begge. Fra 13000 fot forsvinner vi ut i løse luften, skyene forsvinner forbi i en fantastisk fart. Vi er i et fritt fall på 45 sekunder og suser mot bakken i 250 km i timen. Som om dette ikke er nok befinner det seg en fotograf ved siden av meg, som prøver å få meg til å smile og vise hvordan jeg nyter å sette livet på spill. Hvordan i all verden er jeg havnet i en slik situasjon spør du kanskje og det gjør for så vidt jeg også.

Det begynte dagen før – vår eldste sønn Tom hadde vært litt hemmelighetsfull og innkalt alle til familieselskap i Horten, hvor mine svigerforeldre bor. Vi hadde en fin lørdagskveld sammen og koste oss. Søndagen var det overskyet og litt trist vær. Vi satt og spiste en tidlig lunsj og gjorde oss klare til å reise tilbake til Oslo.

Tom reiser seg ved bordet og sier han har en overraskelse til oss. Han har alltid vist at jeg har hatt en drøm om å komme til Lofoten, å han hadde bestilt rorbuferie til oss. Vi får beskjed om at vi skal reise på mandag og komme igjen på torsdag.

Mens vi prater om dette og jeg alt har begynt og glede meg til turen, som for øvrig ble helt fantastisk, legger ingen merke til at han stadig er borte ved vinduet og ser ut.

Plutselig sier han – ut i bilen vi må dra med en gang. Hva da sier jeg? - men noen gode svar får jeg ikke, så det bærer ut i bilen med brødskiva i en hånd og kaffekoppen i den andre og av sted kjører vi i full fart.

Turen går mot Tønsberg, men vi tar av før vi kommer så langt og kjører mot Jarlsberg. Og da vi parkerer ved et skilt som det står Jarlsberg fallskjermklubb, vel da begynner vel sannheten å gå opp for oss. Mens vi tusler bortover gresset har Georg og jeg et raskt styremøte – hva gjør vi nå – hopper vi eller?

Så er det jo noe med å ta utfordringer, sprengte grenser og kanskje mest av alt vise barna at de gamle er fortsatt eldst.

Vi får sikkerhetskurs, tegner forsikring og venter. Vi fikk nesten 2 timer på oss til å glede oss til hoppet, men registrerte jo at de som hoppet før oss kom ned alle sammen og i live.

Det flotteste ved hoppet var kanskje i det, skjermen foldet seg ut, da viste jeg at sjansen for å overleve hadde steget betraktelig og jeg greide å glede meg over utsikten. Alt var så stille og vakkert og utsikten helt fantastisk. Jeg fikk også lov til å styre hele veien ned, dette var også kjempegøy.

Vel nede på bakken får man jo et lite kick og om jeg gjør det om igjen – JA HELT KLART.

Klem fra Kirsti

En liten viktig historie

En 92-årig, liten, velbalansert og stolt mann, fullt påkledd hver morgen kl. 08.00, med håret pent kjemmet og med perfekt barbering (selv om han faktisk er praktisk talt blind), flyttet til et gamle hjem i dag.

Hans 70 år gamle kone har nettopp gått bort og gjort det nødvendig for ham å flytte. Etter mange timers tålmodig venting møtte han meg med et smil da jeg kunne fortelle at rommet hans var klart. Mens han manøvrerte gåstolen sin mot heisen ga jeg ham en liten beskrivelse av det lille rommet, inkludert de nye gardinene som var blitt hengt opp i vinduet.

‘Det er nydelig, jeg liker det,’ erklærte han, med en entusiasme som ligner en 8-åring som får se sine nye hundevalp. ‘Hr. Johansen, vent til du har sett rommet,’ sa jeg.

‘Det har ingenting med saken å gjøre,’ svarte han. ‘Lykke er noe du kan bestemme deg for i forveien. Om jeg liker rommet mitt eller ikke har ikke å gjøre med hvordan møblene er arrangert... det er hvordan jeg arrangerer mine tanker som teller.

Jeg har allerede bestemt meg for å like det. Det er en beslutning jeg gjør hver morgen når jeg våkner.

Hvis vi overdrev våre gleder like mye som vi overdriver våre sorger, ville våre vanskeligheter miste enhver betydning.”
Anatole France

Jeg har et valg; Jeg kan bruke dagen i sengen og tenke over vanskelighetene jeg har med de delene av kroppen min som ikke lenger fungerer, eller komme meg ut av sengen og være takknemlig for de delene som fungerer.

Hver dag er en gave, og så lenge jeg åpner mine øyne skal jeg fokusere på alle de lykkelige minnene jeg har lagret gjennom livet..

Høy alder er som en bank-konto.

Du kan heve goder fra det du har lagret.

Hvis jeg skal gi deg et råd, så må det være å sette inn mest mulig lykkelige minner på bank-kontoen din!

Takk for ditt bidrag som jeg kan fylle min konto med.

Jeg gjør massevis med innskudd fremdeles!
Husk disse enkle reglene for lykke;

1. Fri ditt hjerte fra hat.
2. Fri din tanke fra bekymringer.
3. Lev enkelt.
4. Gi mer.
5. Forvent mindre.

Frogner Beauty Center
Etterfyll negler kr. 450,- til alle Logesøstre
Eckersbergs gt 31 0266 Oslo
Timebestilling Brit Iser tlf 91381798 - 22441844

Nina's kulturside

Det var tider det! Ingen problemer med dekning eller batteriladere eller handsfriledninger som tvinner seg til garnvaser. En historie skrevet av Per A. Risnes Jr.

Sakset fra Dagens Næringsliv av søster Nina Iljena Karlsen.

Den lange ledningen gikk fra uttaket i gangen, bortover langs veggen, snirklet seg rundt et stolben før den forsvant inn på gutterommet. Der inne endte den i en rød tastetelefon.

Røret var glovarmt, ikke av stråling, men av å ha ligget mellom puten og et rødmeende øret i halvanne time.

Det hadde vært folk på døren og spurt når telefonen kom til å bli ledig. Det hadde vært trusler, formaninger og påminnelser om dyre tellerskritt. Men det var så mye som skulle vært sagt, så mange tanker som ikke kom frem i friminuttene tidligere på dagen.

Telefonen bandt oss sammen både fysisk og telepatiske. På en måte mobilen ikke gjør.. Vi kunne ikke gå noe sted. Vi kunne ikke gi slipp på den når var på tråden. Vi satt fast i telefonen. Fasttelefonen. Og nå er den som godt som borte.

Landlinjetelefonen kommer til å få sin nostalgiske feiring. Det kommer snart. Den utdøende teknologien som fortjener en fest, en tale, noen messingplaketter og kanskje en vise fra Helge Sommerro eller Øystein Sunde.

Det kommer nok.

Vi skal mimre om mødrene som ropte ” stille, jeg snakker riks” Det var tider det. Ingen som problemer med dekning eller batteriladere eller handsfriledninger som tvinner seg til garnvaser. Ingen ”vent du, jeg får inn en sms her” eller kan du melde meg nummeret hans, jeg slettet hele adresselisten min ved en feil i går.

Nostalgien kjenner ingen begrensning. Selv forbedringer får lyter for tilbakeskuende.

For det kommer til å komme historier som den fra gutterommet mitt.

Om tulleringing til Herr Gran der man spurte etter Herr Bjørk. Det kommer til å være mimring om hvordan man nesten turte si hei til den fineste gutten på skolen, men la på, i full forvisning om at han ikke ante hvem som hadde ringt.

Telefontidene forandrer seg både på langs og på tvers. Noen vil si at det var som i går når VG kunne melde på førstesiden sin at ”Vi er blitt mer snakkesalige” da rikstelefonen hadde danket ut telegrafen som den foretrukne måten å kommunisere

utenlands.

Men nå forsvinner fasttelefon abonnenter fortere enn eiendomsmeglerkontorer. Telenor har mistet 100.000 av oss siste året.

Amerikanske medier melder at for første gang er fasttelefonen blitt salderings post i familier med anstrengt økonomi. De kutter ledningen samtidig med den tredje Starbuck ’s kaffen, den dyre håndvesken, og restaurantmiddagen.

Landlinjen er på vei til samme sted som floppy - disketten og Beta 2000. De under 17 år kommer ikke til å skjønne hva vi snakker om, for hva skal vi med ledning liksom?

Hva er det fasttelefonen kan gjøre som ikke Iphonen kan? Hva gjorde dere når ledningen ikke var lang nok bestefar, hæ, hæ?

Klart det kommer til å være ludditter, (Ludditter er i dag en beskrivelse på en eller flere som er motstander av teknologiske fremskritt eller endringer. Når ordet brukes om moderne forhold, ikke om sitt historiske opphav, betyr det oftest teknologipessimist) og antiteknologer. Kanskje de samme som ventet til langt inn i det nye årtusenet før de kjøpte seg mobil, fordi de ikke ville vær tilgjengelige. De kommer til å si ting som at ”før måtte du være der telefonen var, i dag må telefonen være der du er. Det er den jo ikke alltid”. De kommer til å minne deg om den gangen da telefonen lå i shortsloppen når du hoppet uti for å redde en flaske brus. Hvor isolert var du ikke da?

Og hva gjør du når nettet ikke virker på grunn av strømstans eller jordskjelv eller krig. DA sitter du der med 1 dyr gameboy. Og er det ikke litt bedre lyd i fasttelefonen kanskje? Tryggest å ha fast linje kommer de til å si.

Men de kommer til å tape til slutt.

Det var akkurat da jeg planla et gravøl for landlinjen, at de ringte fra Telenor. Kunne spare 5000 i året sa han, på å skifte til en annen type abonnement. Jeg fikk nytt og bedre bredbånd. Trengte ikke ip - telefonen min sa de. Fikk ny fasttelefon med på kjøpet.

I all verden? Fasttelefon? Er det noen som bruker det da? Er dere så desperate?

Vi syntes ikke ip -telefonen er bra nok i Telenor sa han. Det er samme pris og ingtet tellerskritt. Du taper ingenting på det sa han.

Jeg slo til. Mer av bløtt hjerte enn sunn fornuft.

Det var likevel litt tidlig for meg med begravelsen. Nå skal jeg bare skaffe med en sånn original rød tastetelefon. Så skal jeg strekke ledning opp på loftet og ringe hjem til mor ;-))

Høstens merkedager

Kjære alle mine søstre

Vi er allerede langt ut i september og har lagt bak oss Marimesse (8. Marias fødselsdag), Fingergullmesse 12. (dråpen av Kristi blod som kom til Nidaros), Korsmesse 14. (gjenerobringen av korset) og Mattismesse 21. (Matteus). Nå skal alt høstarbeid være unnagjort. Haven ryddet og møbler tatt inn, veranda-kassene tømt og kanskje fylt med litt lyng.

Så har vi Mikkelsmesse 29., som er til minne om erkeengelen Mikael. Denne dagen er ofte brukt til markedsdag og innhøstningsfest, og man kan sikre seg masse godt fra bondens åker eller fra skogens spisskammer. Det er nesten som et tegn når vår Sosiaften faller på denne dag, kanskje givergleden blir desto større.

Nå er tiden inne til å løfte hodet og nyte alle de farvene som løvtrærne byr på. Himmelen blir klar og mørk og stjernene blinker hilsener ned til oss.

Når vi går inn i oktober måned stormer vi mot vinter og all dens hygge.

Da er det tid for peiskos - og kanskje et "lite" glass rødvin. Ingenting er vel som å sitte inne i varmen og nyte lyden av piskende regn eller slaps, mens man "krummer" seg under pleddet, gjerne med en god bok eller musikk.

Messene denne måneden er Sankt Frans 4. (Frans av Assisi), Britemesse 7. (Sankta Brita), Dinesmesse 9. (Dionysius). Den 14. har vi Vinterdag og det sies; Som været er denne dagen vil vinteren bli. Så damer: Frem med kåpe og støvletter. Nå fylles garderoben i Logen igjen med lukten av våte og kalde klær. Og Finn og frue har sin største hyre med å finne plass til det hele, men de vet råd har alltid et smil på lur. Jomfrumesse 21. (de 11.000 jomfruers dag) og Simonsmesse 28. (apostelen Simon martyrdød) avslutter denne måneden.

Det neste nå er Allehelgensdag, som bringer oss nærmere jul og alt det bringer med seg.

Jeg ønsker alle mine Søstre en deilig høst og håper vi får mange fine logemøter sammen.

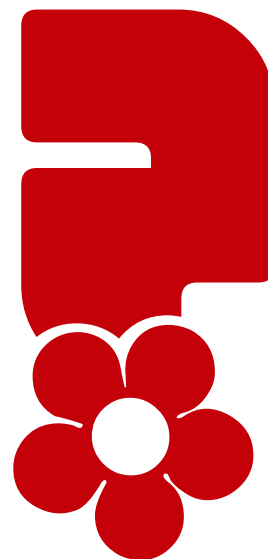
Jeanette

Sudoku

5		8	2		3		1	
	7	9	4					
	3							2
7	4				1		3	9
8		3	7		4	6		1
6	9		8				2	7
3							4	
					8	2	7	
	1		3		2	5		8

Hjernetrim i høstmørket

1. Hva står det latinske navnet Spiritus Sanctus for?
2. Hvor høyt er Eiffeltårnet?
3. Hvem var Tysklands første keiser?
4. Hvilket syndrom hadde Dustin Hoffman i filmen "Rain Man"?
5. I hvilken amerikansk by henger "Liberty Bell"?
6. I hvilket år ble hovedstaden omdøpt fra Kristiania til Oslo?
7. Hvilken by forbinder du med Golden Gate-broen?
8. I hvilken by utgis avisen Berlingske Tidende?
9. Hvilken norsk forfatter har skrevet romanen "Salme ved reisens slutt"?
10. Hvilken benediktinermunk forbindes med kunsten å lage champagne?
11. Hva heter festningen i Trondheim?
12. Hvilken kjent forfatter ble amtmann i Romsdal?
13. Hva heter Italias største innsjø?
14. Hvilke to partier var representert på Eidsvoll i 1814?
15. Hvor lenge varer et decennium?
16. Hva kaller vi to tvillingkjerner i en nøtt?
17. I hvilken by ligger Covent Garden Theatre?
18. I hvilken by finner Bjørnsonfestivalen sted?
19. Hvor har Frostating lagdømme sitt sete?
20. Fra hvilket land kommer Jaffa-appelsinene?

MESTER RAMMER

100% fornøyd garanti

www.mester-rammer.no

Tilbud fram til 1. januar 2009

Innramming

Ramme med glass, bakplate og passepartout.
Rammen er 2 cm bred og leveres i gull, sølv, sort og hvit.

Priseksempel:

30 x 40 kr. 530,-

40 x 60 kr. 698,-

60 x 80 kr. 965,-

Prisene er inkl. mva.

Vi printer bildene dine

Opptil 110 cm bredde

Størrelse	Papir	Lerret
	foto/akvarell	m/bl.ramme
30 x 40	kr. 125,-	kr. 419,-
40 x 60	kr. 195,-	kr. 550,-
60 x 80	kr. 331,-	kr. 855,-

Prisene er inkl. mva.

Speil - 4mm tykkelse

Størrelse	Pris
50 x 60	kr. 326,-
60 x 80	kr. 399,-
80 x 100	kr. 562,-

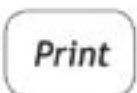
Prisene er inkl. mva.

Innramming • Kunst • Laminering
Blindrammer • Speil • Galleriskinner
Print på lerret og papir • Firmagaver

Egen bedriftsavdeling for storkunder, kunstnere og gallerier
Ring Georg Uhlmann på tlf. 92 48 14 49 eller post@mester-rammer.no
Vi henter og bringer

Et av skandinavias største
og mest moderne rammeverkter

BEST PRIS STØRST UTVALG RASK LEVERING

Her finner du oss.

Kirkeveien 49

23 36 75 00

Drammensveien 131

23 27 00 80

Trondheimsveien 176

22 22 12 60

Hasleveien 15 c

23 23 00 90

Lillestrøm

63 81 77 00

Jessheim

63 98 48 12

